

Mi böki a csőrömet?

Amikor 11 évesen cukorbeteg lettem, akkor orvosom arról tájékoztatott, hogy a cukorbetegség az bizony nem betegség, az csak egy állapot. Arról, hogy kicsi odafigyeléssel teljes értékű életet lehet élni, olyan emberek igyekezzenek azóta is meggyőzni, akik nem tapasztalták meg a diabétesz hétköznapi „csodáit”. Én, személy szerint komoly fenntartással fogadom ezt az állásfoglalást.

Először nézzük meg, mi is az a cukorbetegség? A diabetes mellitus - rövidítve diabétesz - a szervezet anyagcseréjének krónikus, az az hosszan tartó, lassú lefolyású megbetegedése. A hasnyálmirigy nem termeli azt a bizonyos inzulin nevű hormont, ami a glükóz feldolgozásáért lenne a felelős. Az 1-es típusú cukorbetegéknél - így tehát nálam is - nem az életmód, a megelőzés hiánya vagy egyéb külső körülmények, hanem a szervezet immunrendszerének hibás reakciója okozza a megbetegedést.

Másodszor nézzük meg azt is, mitől betegség egy betegség? Attól, hogy szervezetünkben az életfolyamatok a normálistól eltérnek. Attól, hogy az ember rosszul érzi magát. Attól, hogy a betegség befolyással bír a mindennapokra. Sőt! Hosszútávon komoly egészségügyi problémákat is okozhat, például szövődményeket.

Ezek alapján, szerintem a cukorbetegség igen is betegség. Arról nem is beszélve, hogy rendszeresen kell orvoshoz járnom. Minden étkezés előtt vércukrot kell mérnem, szénhidrátot kell számolnom, inzulint kell kalkulálnom. Hasamban van egy kanül, kijön belőle egy vékony kis cső, ami az inzulinpumpában végződik. Napjaimat ezzel a kis géppel együtt élem, mert a benne lévő inzulin tart engem életben. Mindig van nálam vércukormérő, szőlőcukor és a sürgősségi glukagon injekciós szett az esetleges „hipo” (alacsony vércukor) kezelésére. A túlélő - és ezt szó szerint kell érteni - csomagom nélkül sehova sem mehetek. Mind ezek mellett, már a középiskolai továbbtanulási lehetőségeimet is korlátozta betegsége, mert egyes szakmák esetén ez a „csak állapot” bizony komoly kizáró ok.

Persze nem érzem magam rosszul folyamatosan, csak ha éppen jön egy kilengés. Ilyenkor egész rossz állapotba kerülök, és nem azért, mert nem tartottam be a játékszabályokat. Egy megfázás, egy időjárás változás vagy a stressz miatt, néha napokig is küzdök a cukrommal.

De tanáraink szemében csak az a betegség, amire igazolást ad a házi orvos. Amikor vizsga időszak van – magántanuló vagyok egy gimnáziumban – akkor teljesíteni kell. Akkor és ott,

és csak egyszer van lehetőségem megmutatni mit tudok. Mint például a legutóbbi matematika és fizika vizsgán. A január eleji kemény mínuszok után hóeséssel jött az enyhülés. Az időjárás hirtelen változására az nap délelőtt cukrom az „egekig” szárnyalt. Ilyen állapotban nehezen jönnek a gondolatok, nem találok az összefüggéseket, nem értem meg a legegyszerűbb mondatokat sem a könyvben. A szellemi tompultság mellé fizikai gyengeség is párosul. Két lépés megtétele után legszívesebben leülnék. De ilyenkor még aludni sem tudok. A magaslatokat a délutáni szóbelire már hirtelen zuhanás követte. Annak, aki nem tudná elmondani, hogy „hipo”-nál kezem remeg, szívem össze vissza kalapál és összeakarok esni. Időnként az enyhén zavart tudatállapot is előfordul. A vércukor értéket pár perc alatt lehet ugyan normalizálni, de a „hipo”-t fejfájás, álmoság és kimerültség követi. Más lehetőségem nem lévén, be mentem vizsgázni. Mondanom se kell, hogy nagyon rosszul sikerült. Fizika bukta.

Akkor, azt a napomat a cukorbetegségem tette tönkre. Az egész azért nagyon rossz, mert tudtam, hogy nem szegtem meg semmilyen szabályt, és mindent megpróbáltam, hogy kezeljem a kilengésem, de mégsem sikerült. Állapotom két nap alatt normalizálódott, de a fél évi vizsga eredményem változatlan maradt. Sebjaj, majd évvégén javítok. Bízva abban, hogy júniusban nem lesz időjárási front vagy más olyan tényező, ami tőlem függetlenül kilengést eredményezne.

Nem mindegy, minek nevezzük a cukorbetegséget. Nem nevezhetjük állapotnak. Az igaz, hogy az inzulin közel 100 évvel ezelőtti felfedezése óta a cukorbetegséggel együtt lehet élni. A folyamatosan fejlődő eszközöknek köszönhetően pedig kontroláltabbak és könnyebbek a mindennapok. De! Akkor is, a cukorbetegnek különleges odafigyelést igényelnek saját részükről is és környezetüktől is.

Cukorbeteg vagyok. Nem kértem, csak kaptam. Életem végéig küzdenem kell vele, ha tetszik nekem, ha nem. Már megismertem a korlátaimat. Lehetőségeimhez igazodva teszek is azért; hogy amit el szeretnék érni, abban egy pillanatig sem akadályozzon meg a betegségem. Ezt a tudatosságot és fegyelmezettséget viszont pont a cukorbetegségnek köszönhetem, mert alkalmazkodnom kellett a diabétesz által megkövetelt szigorú szabályokhoz.

A gyermekkori diabétesz és más tartós betegségek (pl. asztma, allergia vagy az epilepszia) olyan egészségügyi problémák, melyek hatása a nevelési-oktatási intézményekben is megjelenik. A jogalkotók igyekeznek a beteg gyermekek iskolai integrációját szabályozni. Sok esetben azonban olyan speciális helyzetek alakulnak ki, melyek megoldása a merev,

szabályokhoz kötött iskolarendszerben kizárólag csak a szülők, a gyermekek és a tanárok együttműködése, kompromisszumkészsége alapján lenne megoldható. Sokan, így tanáraink sem tudják, hogy a tartós betegséggel élők milyen nehézségekkel küzdenek meg a hétköznapi életben. Így, azt sem tudják, hogy betegségünk, milyen hatással van tanulmányi eredményeinkre. Nem tudják, mert nem beszélünk róla. Ők nem kérdezik, mi pedig nem mondjuk. Nem várhatunk megértést, toleranciát, ha mi betegek nem tájékoztatjuk őket. Fel kell hívni nehézségeinkre a figyelmet. Nekünk kell elérni azt, hogy az alkalmazkodás kölcsönös legyen.

Most, hogy napirenden van az oktatás átalakítása szükség lenne olyan egyeztetésre, ahol minden érintett, nevezetesen diákok, szülők, pedagógusok, iskolaorvosok és a jogalkotók is részt vennének. Ahol a tartós beteg gyermekek esélyegyenlőségének alapelveit meghatározhatnák.

Veréb Sándor Andor

DUE Tehetségkutató Diákmedia Pályázat 2017

AZ ÉV DIÁKÚJSÁGÍRÓJA

Mi böki a csőrömet?

Veréb Sándor Andor

Kiskunhalasi Bibó István Gimnázium

10/A

Elérhetőség:

Veréb Sándor Andor

Kiskunhalas 6400 Sóstói-szőlők 43195

06 (20) 5284138

axel.pigeons12@gmail.com